

FOAIE PAROHIALĂ

19 - 25 iunie 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

**Începe Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel
luni, 20 iunie 2022**

Sărbătoare

**Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul
vineri, 24 iunie 2022; ora 11.00 Sfânta Liturghie**

RUGĂCIUNE

Cât de ușor este a spune: Dumnezeu este iubire! Cine rămâne în iubire, rămâne în Dumnezeu, iar Dumnezeu în El. De aceea întemeiază-ți și tu suflète al meu locuința în El, fiind locuitor al Lui. Rămâi în Dumnezeu și El va rămâne în tine. Dumnezeu rămâne în tine, pentru a te sprijini, iar tu să rămâi în Dumnezeu pentru a nu cădea.

Tu, o Doamne, mă îndemni spre a Te iubi. Dar oare eu, Te-aș putea iubi dacă Tu, mai întâi nu m-Ai fi iubit pe mine? Fă, ca să nu fiu leneș în a-Ți răspunde cu iubire la iubirea Ta, căci Tu, m-ai iubit primul pe mine, deși am fost păcătos, și astfel ai sfărâmat păcatele mele, chemându-mă în Biserica Ta, pentru a înceta să mai păcătuiesc. M-ai iubit atunci, când am fost bolnav, dar m-ai vizitat, cu îndurarea Ta, pentru a mă vindeca. Prin aceasta s-a arătat în mod clar iubirea Ta față de mine, căci ai venit în această lume, pentru ca prin Tine, să am viața cea veșnică.

Doresc să Te iubesc pe Tine, Dumnezeul meu, prin semenul meu, în mod necondiționat, să Te urmez ajutându-l pe el, să Te imit sacrificându-mă pentru binele lui și să fiu de-a pururi în preajma Ta, făcându-i cunoscută lui minunăția iubirii Tale. Amin. **(După Sfântul Augustin)**

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Emanuel Tiberiu Moș, Ana Naom, Isabela Ujoc și Călin Baba**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Vulturi sau păsări de curte

În pragul Postului Sfântului Petru și Pavel, Evanghelia ne dezvăluie sensul sacrificiului și al pocăinței pe care viața creștină le implică. Văzut din afară, totul seamănă a suferință inutilă, gratuită și mai ales contrară hedonismului predicat de mai toate vocile societății de astăzi. Ar putea părea că se cere omului prea mult într-o lume gata să îți asigure tot ceea ce vrei, oricât și oricând. Tocmai într-o astfel de lume, Biserica continuă să propună mesajul contra-curent ce vorbește despre sacrificiu și renunțare. Și asta pentru ca într-o cheie de interpretare creștină, sacrificiul și renunțarea au un cu totul alt sens, fiind renunțare la “puțin” pentru “mai mult” și sacrificiu de la “incomplet” pentru “împlinire”. Evanghelia de astăzi care ne vorbește despre renunțare ne dă și înțelesul acesteia: acela de a înmulți casele, și țarinile și frații și surorile, împlinind viața pământească în viața veșnică. Precum lui Adam odată, ni se cere să renunțăm la un măr pentru a avea o întreagă grădină la dispoziție.

Tot despre acest lucru vorbește și numele duminicii de astăzi: “a tuturor Sfinților”. Dacă pe de o parte ne invită să contemplăm împlinirea atâtor creștini ce ne-au precedat pe calea urmăririi lui Cristos, pe de altă parte ne cheamă să redescoperim propria vocație: aceea de a deveni sfinți împreună cu ei, de a deveni ceea ce suntem deja, chiar dacă nu pe deplin. Și atunci înțelegem că sensul sacrificiului creștin, al renunțării este din nou împlinirea. Suntem invitați să renunțăm nu la orice bucurie și plăcere de pe acest pământ, așa cum fals interpretează multă lume, ci la acelea dintre ele care s-au transformat în piedici, în capcane, în idoli. La acelea doar care ne țin legați și ne împiedică să mergem înspre Cer, destinația noastră finală.

Duminica de astăzi este prima după cea a Coborârii Spiritului Sfânt. Asta ne ajută să înțelegem că pentru noi creștinii, sfințenia este darul Spiritului Sfânt: suntem sfinți de sfințenia lui Dumnezeu. Tot ceea ce Domnul ne cere este să ne folosim libertatea pentru a face spațiu darului și harului în viața noastră. Ca niște dirijabile gata să pornească înspre înălțimi, suntem creați de Dumnezeu și dăruți cu toate cele necesare călătoriei. Isus ne cere să tăiem parâmele ce ne țin legați de pământ. Iar noi ba vrem, ba nu vrem, ba am pleca, ba am mai rămâne. Și cu timpul mecanismele ruginesc, parâmele devin cărări bătătorite înspre pământ, iar noi nu mai știm dacă suntem făcuți pentru Cer sau pentru noroiul acestei lumi. Un lucru e sigur: nu există cale de mijloc. Isus ne arată calea, însă suntem singurii care putem decide: vulturi sau păsări de curte.

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla